

Til Minde

om nogle nye afbøde Pionerer. Af P. S. Vig.

Det tynder joart ud i de gamle Rækker nu Island os. Grav efter Grav aabner sig for dem, som var med til at rydde Stoven og bryde de Prærie op, som i Tusinder af Aar havde hvilet i sin jomfruelige Tilstand, for at bygge Hjem for sig og sine, saa langt, langt borte fra det første Hjem, de fandt paa Jorden. Nutidens Slægt har svært travlt, nogle maa, at forsøge, andre med at forsøge det, de gamle har lidt og sløvet for; kun saa har Tid til at standse ved de gamle Grave med den Værdighed og Taknemmelighed, som med Nette tilkommer dem. Og saa den, der skriver disse Linier, hører til den travle Slægt. Dog vilde jeg med følgende Linier standse et Øjeblik ved nogle af de gamle Pioneres Grave, som er faldet i den nu forløbne Vinter og lige lidt til deres Afsindelse. Jeg vil nu tage Gravene i den Orden, hvori de blev faldet.

1. Hans Jørgen Hansen (1839—1916).

Denne stillfærdige, jævne Mand blev begravet paa den danske Kirkegaard i Jacksonville, Shelby Co., Iowa, den 25. Januar 1916. Hans Fødselstid, som var hans Raad til daglig, var født i Tranderup Sogn paa Vestsjælland den 4. Marts 1839 og blev altsaa næsten 77 Aar gammel. Han var med i den danske Vær i Krigene i 1864 og stod ved 21. Infanteri-Regiment i Mønsbo, hvis Mand- skab næsten udelukkende var Slesvigerne. Han var med, da den danske Vær komte fra Dannevirke, sin forjættede Vinternat, om hvilken vi saa i min Ungdom: „Det var i Binterens kolde Nat — at Dannevirke blev forladt, for Tuffens Overmaat var stor — og vi var kun saa faa“. — 21. Regiment fik den Opgaave at dække Tæffe Tilbage, og han fortalte mig, at af hans Deling kom kun 15 Mand levende tilbage. Om jeg ikke husker fejl, faldt baade hans Kaptajn, Wittensfeldt, og Premier-Lieutenant de la Vot ved den Lejlighed. Sidstnævnte var fra Vestsjælland. Efter Krigens arbejde kom Hans Jørgen dertil som Tjenestefolk, dels som Teglarbejdsleder paa Vestsjælland og Høns. Han var paa Høns hos sin Broder Jørgen Hansen, der ejede Vingstrup Mølle ved Svendborg. Hans Søster Karen, der var gift med Bertil S. Christensen, var rejst til Amerika i 1870 og opholdt sig i Duaneport, Iowa. Brevet fra dem og Hans Jørgen Kjøsteds, og i 1871 landede han hos sin Søster og Svoger i Duaneport. Han kom straks paa Jernbanearbejde, hvor han var en Maaned, fik ingen Dagløn, men endnu værre var det, at han saa blev syg af Lungbetændelse. Han kom sig imidlertid og gif sig efter paa Jernbanearbejde, denne Gang for Rock-Island-Banen, hvor han blev i 17 Maaned. Derfra drog han til Michigan, hvor han arbejdede paa Jernbanen fra Detroit til Bay City, i Nærheden af Veen Bazar. Han syntes godt om Michigan, og derfor kom han ikke allerede havde købt 40 Acres Land i Shelby Co., Ia., var han bleven der. Han har i sin Tid fortalt mig om, hvor godt det kunde være om Vinteren i Michigan og om den store Mængde af vilde Skulener, der fandtes. Hans Jørgen rejste altsaa tilbage til Iowa til sit Land, som hans Svoger Bertil havde levet paa, mens H. var i Michigan. Der kom han til at bo mellem Vestsjælland, og hvilke midlertid de fleste var bleven Adventister, idet John W. Matheson havde prædikeret denne nye Religion for dem. De, som ikke blev Adventister eller Baptister, vilde flere af dem — ikke have med nogen Religion at bestille, som de udtrykte sig. Hans Jørgen og hans Søster, Karen, en Enke fra Vestsjælland, indet have med Adventisten at bestille. Men da Prædikerne fra „Høstolen“ (St. Horn) kom ud og prædikede for Høst, paa „School-Section“, som det kaldtes, var de altid med der. — Da jeg første Gang traf Hans Jørgen, det var i Efterommeren 1884, besøgte jeg ham sammen med Pastor Anker. Han boede da i et lille bitte Hus, med en eneste Stue og et „Straa- soa“, som vi kaldte det i Jylland. Stalden og Laden derimod var temmelig stor og moderne, især efter Tidens Forhold. Det var jaan den gamle Pionerer har sig ad: først gode Marker, saa gode Hus til Børene og Søben; 2. kely kunde de nok vente til en anden Gang. Men hvor var der rent og hyggeligt i den ene Stue, iffe et Stovvogn

ikke en Plue! Da hvor var den Mad velmagende, der blev sat paa Bordet! Jeg var jo ved min Lejlighed paa Præsentation som den nye Præst paa Egnen og blev som jaan den naturligt taget i Djeveln. Ved Aftæden, husker jeg, gav Hans Jørgen mig 2 Dollars. Det var hans Offer til den nye Præst, og jeg var vist næppe i hans Hus nogen Gang uden at jeg tog en eller anden Gave med mig derfra, og jeg har været der mange Gange i hine gamle Dage. Allerede den Gang var Hans Jørgen daarlign til Gangs og det blev han ved at være, kun blev det stadig ringere. Jiden jeg rejste fra Egnen, i Efteraaret 1888, var det lille Hus blevet østet af et træ, og da jeg sidst besøgte ham, sidste Sommer, havde ogsaa dette maattet vige Pladsen for et endnu meget større.

Hans Jørgen var en trofast Mand, af stor naturlig Fromhed, altid villig til at hjælpe, naar det trængtes. Han var en stadig Tilhører i Kirken, saa længe han kunde rolle hen til den. Han talte iffe meget, for man blev nøjere kendt med ham. Han var en Mand med god Indsigt i mange Ting. Med sin Hustru levede han et langt Hg- tefkab, men ogsaa hun blev skrøbelig med Aarene. De havde begge maattet tage haarde Tag, maatte til Tiden for haarde, og der er ingen Tvivl om, at de tit var for haarde ved dem selv, ogsaa da de iffe havde det behov. Men det tog en haardier, næj som Slægt til at bryde Hgud paa den nøgne, vidkomme Prærie, og vort lille Hørdreland har givet sit store Tilbud til hine Civilisations Pionerer her i Vesten. Af 6 Søskende, baade en Broder og en Søster i Danmark, medens Hans Jørgen og 3 Søstre udvandrede her til Landet. Til en Tid havde disse 4 Søskende alle deres Hjem i Shelby Co. Nu er de alle døde med Undtagelse af Mrs. Vernt Christensen i Oak-Hill, Iowa. Hans Søster Sidel Marie, gift med gamle Hans Hansen, døde i 1887, Ellen, gift med Peder Rasmussen nær Elk Horn, døde som Enke i 1901.

Hans Jørgen Hansen havde kun en eneste Søn „Hans Vær“, i hvis Hjem den gamle Fader døde og er nu faldet til Hvile paa den Kirkegaard, hvor saa mange af Egnens gamle danske Pionerer hviler, ogsaa af hans Slægt. — Maatte deres Minde og Eksempel paa Birk- fombed, Nærvægh, Næffomhed og Fromhed være dyrebart for Efter- slægten, som det fortjener!

2. Mrs. Mads Wille i Luck, Wis. (1841—1916).

Denne fromme, flege og dygtige Kvinde blev faldet til Hvile paa St. Peters Menigheds Kirkegaard i Luck, Polk Co., Wis., den 11. Februar 1916, nogle Maaned over 74 Aar gammel. Hun var en Gaardmands Datter fra Elmestrande Sogn paa Vestsjælland, hvor hun var født i 1841, vistnok i Oktober. Som ung Pige hjente hun, vistnok for Stuepige i Hjorteborg Præstegaard hos Familien Raumbach. Vær. A. Raumbach døde 23. Marts 1865, og Mrs. Wille har fortalt, hvorledes Pastor Fr. C. Waisen fra Stege, da han kom for at tage den fuge Embedsbrøder til Alters, gif lige til Sagen og spurte denne, om han var beredt til at dø. „Har du vor Herte hos dig?“ spurte han ham.

Anna Kirstine Jensen — det var afdødes Pigenavn — var i sin Ungdom bleven troslovet med Rabsøns Søn, Mads Peter, Jens Willefs Søn i Hjorteborg. Om det var før eller efter at han var med i Krigene i 1864, ved jeg iffe. Men med i Krigene var han, og forlovede var de unge der hjemme. At de saa fik deres Fremtidsskjem i Amerika, gif nok faaledes til. Der var flere Mønstere rejst til Amerika, og M. C. Pedersen, nu i West Denmark, Wis., havde, da han i 1866 eller der omkring var en Rejse i Danmark fra Amerika, Bud og Giffen til Benneris Slægt ogsaa paa Vestsjælland og som derfor en Rejse til denne E. Her kom han bl. a. i Samtale med den gamle Jens Wille, der dengang havde mange Jordomme imod Amerika. Men ved at samtale med M. C. Pedersen kom han paa andre Tanker og sagde til sine Søster, at han havde intet imod at de rejste. Jens Jørgen Wille, den næstældste Søn, tog saa med M. C. P. til Amerika, saa vidt jeg ved i 1866 og kom til Waupaca, Wis., og siden fulgte Værdrene, Mads Peter, Christian og Hans efter, li- geseledes til Waupaca. Og vistnok i 1868 kom Anna Kristine ogsaa til Waupaca, hvor hun og Mads Peter holdt Brevflus og hvor deres

Datter og eneste Værn, Clara, blev født. M. C. Pedersen havde været vidt omkring i Nordvesten for at udle Land til en dansk Skole, baade i Minnesota og Wisconsin, og hans Væg var falden paa Landet ved Nuternut Lake, Polk Co., Wis., som han saa gjorde sine danske Venner i Menah og Waupaca bekendt med, og mange af disse tog betrop. Bille-Værdrene valgte Jens Jørgen som deres Sendemand til at gaa op og se paa Landet, og hvis han syntes om det, købe et Stykke til hver af dem. Han rejste, iffe om Landet, købte 160 Acres til hver af de 4 Værdre og blev saa i Stoven med det samme for at rydde Blads og bygge Hus til dem, der siden skulde komme. Men Værdrene havde nær gjort det af med ham; thi de raadede enevældigt i Skovene dengang ved Sommer-tiden. Kisten fik han hos Mette Lars Mortensen, den eneste hvide Familie i Nærheden. Vej maatte han danne med sin Effe og Modet maatte han holde oppe som bedst han kunde. Men han holdt ud, Blads blev der rddet og Hus bygget og om Efteraaret, vistnok i 1869 kom de sørgte fra Waupaca. Over Stof og Sten naagede Høstet med deres Ekkevoagn de 19—20 Mil op i Skoven til det nye Hjem. Men den unge Moder maatte holde godt fast ved den lille Clara for iffe at falde hende. Og da de saa naadede det nye Hjem, maatte hun tage Mad og holde Hus for de unge Hødningsmænd, der kom for Tomme maatte hugge sig frem i Ur- floven, saa der kunde blive Blads for Fremtidshjemmene. Der blev hendes daglige Navn, sit paa en lille Vække lige over for en klar og rissende Væf, der hvor jeg maatte hende sidste Gang i dette Liv i Marsmøddagene, i Juni Maaned i Nør, iffe i Vognstet dog, men i dettes og og stærre Høst, hvor nu hendes Datter bor. Første Gang, jeg maatte hende, var i Oktober Maaned 1888, da jeg kom til Wisconsin som 2. Værdre ved den danske Kirkes Præstefole i West Denmark og kom til at bo i St. Peters Menigheds Præstebolig som Præst for denne Menighed. Jeg husker endnu paa nye den smukke Efteraarsdag, da jeg med Hustru og Værn blev nødt i Præsteboligen med et hjer- teligt Velkommen af den lille Menigheds Medlemmer, og hvor tro- sig de sørgede for os med Mad og Drikke, hvor sin Dag, til vi naadede saa vidt, at vi selv kunde bage Brød og holde Hus. Og iffe mindst tudelig erindrer jeg Mrs. Mads Willefs hjerterlige Værdre, særlig over vore Smaaørens Forsøg paa at fortælle, hvor de kom fra og hvem de var. — Jiden længe som jeg til hendes eget Hjem, hvor jeg ofte havde Værdre baade den- gang og iffen og hvor jeg og mine har tilbragt mange herlige Timer, der altid vil løse for mig blandt mine bedste Minde.

Men det vilde være mig alt for langt, om jeg skulde fortælle om de 6 Aar, jeg dengang tilbragte som Præstelærer og Præst i Skoven, eller de næsten 4 Aar, jeg siden var der som Menigheds Præst. De første var fulde af frentet Arbejde og mange, tunge Kampe. Men i faadanne Tider lærer man ogsaa at kende, hvad der er i de Venne- fter, man lever blandt. Men gennem dem alle lærte jeg Mrs. Wille at kende som en i Ergringens Skole mednet Kvinde, der vidste, hvor hun stod og hvad der kunde være og altid havde et opmuntrende Ord, naar Dagen var tunge og kunde glæde sig som et Værn med de glæde. Selv blev hun sin Moder til et Værn, men hun har været en Moder for mange. Iffe blot har hun været med til at tage imod mange smaa Nykommere i Vognstet der oppe. Men ogsaa i hendes eget Hus har hun taget mod mange Værn baade for længere og kortere Tid, og derfor er der mange, der min- des hende som en Moder nu, hun hviler i sin Grav. Altid havde hun et venligt Ord til Værn; saa for- stod hun hun at tage Del i deres Glæder og Sorger.

Sun var en dygtig Kvinde. Derom har hendes Søn Wille, alt var rent og alt var paa sin Plads. Og hun var en klok Kvinde, der saa længere og dybere end de fleste an- øde; derfor forstod hun ogsaa at tage Høf, hvor de stod, og omgaa dem paa den Maade, der var dem bedst. Men hun var ogsaa en be- færdet Kvinde, der vidste hvad hun vilde, og holdt paa sin Met, og den veg hun iffe fra. Sun havde Vær- tens frolige Natur og vittige Hu-

mor, som hendes Svær tit har Vid- ne om, naar faadant skulde være. Sun var en flittig og arbejdsom Kvinde, hvis Sønder skalden laa i Skødet. Sun tog sin Maffedragt paa, sin Mælkspann i Haanden og hjalp sin Mand i Arbejdet jst og trojast saa længe hun kunde, og hun betragtede det iffe som en Skam, men som en Værd at gøre det. Sun var en poetisk begavet Kvinde, der ved Lejlighed fattede fine Tanker paa Vers, af hvilke enkelte er trykte. Sun var en fin Kvinde, iffe paa den Maade som dette Lid- trof de sørgte saa tit fortælle nu, at hun skulde sig i Silke og Høf og ofte Den Slags Høf bød hun sig sin Lidet om. Men hun var en fint jælende Kvinde, med den fine Takt, som vidner om en Aands- dannelse, der sørgte er alfor fjælden i vore grove Dage. Jeg ved iffe af, at jeg nogen Tinde har mødt en finere Kvinde i en Værdstue end hende. Men fremfor alt var hun en kristen Kvinde, der havde sat sit Haab til den levende Gud; og hendes Kristendom var iffe paa taget, derfor holdt den ogsaa ud til det sidste, saa det indvortes Menneske formedes, om ogsaa det udvortes nedbrødes, som det jo gjorde.

Gennem lange Tider frejdede jeg i Bladene for at se, om Mrs. Wille endnu var i Live; endelig kom saa Budskabet, at nu var der løst op for hende, den 8. Febr. 1916. Sides Grav er lige paa den anden Side af den Væf, som løber forbi hendes Alderdoms Hjem, hvor, som jeg fortæller det, nu en Datter alter har taget hendes Plads hos ham, der var hendes Ungdoms Effe, hen- des Værdre gennem et langt og be- væget Liv, stærkt op mod de 50 Aar, og som nu gemmer Mindet om hende, der næst Guds Naade var hans Værdre hende. Maatte Herren kænke sin Kirke paa Jorden mange Kvinder, hendes Lige!

St. Pauls Menighed, Root, Co., Iowa.

Da det iffe er saa tidt vi lade høre fra os her, vil jeg gribe Lejligheden nu, da her er stet Peters Værdre, hvoraf den ene ihvert Fald vil vække Interesse i videre Kredse. Bor fære Præst, Pastor Nielsen, er netop ved at forlade os og tage op i Gerning andet Steds. Det er med Sorg og Bæmd vi skiller fra ham og Familie, da de nu har boet iblandt os i 12½ Aar, og i al den Tid øvet et grundigt og vidtræf- tigt Arbejde her og har ogsaa haft Naade til at jøre mange Sjæle til Herren. Vi vilde saa i det mindste gerne gøre en lille Afkedsrejse for dem, for ogsaa derigenem at vise dem vor Sympati. Paa Grund af Tidens Knaghed, kunde det iffe bli- ve nogen anden Dag end Værdre, denne underlig forsmag, gribende Dag i Kirfens Historie, da vor Præf- ler maatte blide sig til døse for vore Sønders Skald.

Vi haade saa faat Pastor Væg til at komme herud og uddele Guds Ord iblandt os. Han prædikede baade Formiddag og Efter- middag og mindede os klart om, hvad vor Præfere havde køstet Guds enbaarne Søn. Kirken og Værdmentet var underlig pænt og Monier, hvilken Kvindeforening havde sørgt for. Da det gif her som saa ofte i Vi- vøen, at dem man faider det fuge Øen, overlader man alt Arbejdet, de haade nemlig paa en meget ros- vorlig Maade søgt for vor timelig Redder med et velsødt Mid- dagsbord.

Efter at vi faaledes vare bæn- dede i Kirfens Værdment, valgte Pastor Væg til Ordstyrer og flere Talere optraadte nu paa Scenen og om de end iffe udmærkede sig ved særlig Værdment, saa var der dog flere værdige Talere idet nemlig en Mand, Lars Petersen, stod op og overrakte Værdent en Konvolut ind- beholdende 100 Doll. fra Menigheds og en af de unge Oluf Værn — 60 Doll. fra de unge. Det var unægtelig et hyggeligt Værd paa Som- poti. Af Talerne var den første Oluf Værd fra Council Bluffs, som jo har tilhørt Menighedsen ogsaa i Værd. Nielsens Tid.

Sun doaledes særlig ved det Ar- bejde Præsten havde udset i den forløbne Tid, baade udadtil og ind- adtil. Pastor Nielsen vilde gerne hæn- ne vort Høf med alt hvad der stød i hans Magt. Vi mindes ham for at lede Høf paa Præfrens Vej; vi mindes ham fra de mange Engælder, hvor han talte Abo- rens og Trøstens Ord til de for- søgte Sjæle. Vi mindes hans man-

fuldige Foredrag og Værdmenter, hvor han bragte os Kund- skab og Indsigt i Guds Ord og vi mindes hans utrættelige og grundige Arbejde iblandt de unge. Pastor Nielsen er jo selv noget af en Skolemand og hans Kundskabsrejse har gjort, at hans Værdmenter voffe de fra Aar til Aar og at det bedste vilde han gerne bibringe de unge. Jeg tør nok sige, han har givet dem Indsigt og Kundskab om mangt og meget, som de ellers ingen Ad- gang vilde haft til uden at brude op og gaa paa Skole. Pastor Niel- sen har ogsaa gjort ganske meget til at vi fik denne nye Kirke med Thorsvældens dejlige Kristus-Bjært som Altartæppe.

Derfor vil vi gerne samles med Pastor Nielsen og Familie og om end med fattige Ord saa dog sige Dem Tak for alt, hvad De har været for os. Værdre opfordrede til Slut Menighedsen at rejse sig og svinge „Herrens Bænder ingen Tinde, mødes ifal for sidste Gang.“ Derefter blev Ordet givet til andre som i fort Ord udvalte sig i lignende Retning.

Raaffedags Eftermiddag var her en af de første Værdre, her har været længe. En ung Kone, Mrs. Chr. Christensen døde Værdre efter 4 Aars fæfkelig Værdre. Pastor Nielsen holdt en smuk og gri- bende Tale over den unge Kone. Sun var en af de fælle i Landet som ved sin fælle Værd har efter- ladt sig et fældent smukt Minde. Efter Tælen blev Værdrens dejlige Salm: „Den store hvide Høf“ sunget. Kirken var smykket med en Mængde Blomster, og man mente, at ca. 500 Mennesker var til Ste- de baade danske og Amerikanere. Korr.

DER ER PENGE I FJERKRÆ hvis De har „Klondyke“ Høns, de smukkeste og de bedste Væg- læggere i Verden. De kan ikke flyve og Fjerene er lig Dun. Be- skrivelse af disse mærkelige Høns sendes gratis til enhver af dette Blads Læsere. Skriv til A 27, Klondyke Poultry Co., Maple Park, Ill.

NYESTE RYDNINGSMASKINER FRI for Købere og Sættlere i vore co-operative Settlementer nær Crandon, Countysædet i Forest County. Rig Muldjord med Ler- underlag. Udmærket for Smaa- sæd, Corn, Kløver, Poteter, Rod- frugter, Mejeridrift. Kløver giv- ver 3 til 5 Tons per Acre. Godt Vand, godt Klima, gode Veje og Skoler. Misvækst ukendt. Fri Opsamling af Fløde. Telefon. Fri Postlevering. Tre Jernbaner. Kun 300 Mil til Chicago. Vore Smaaøger om Landet, skrevet under Oplysning af Fagmand i Sta- tens Tjeneste, sendes frit paa Forlangende. Skriv til PER-OLA LAND COMPANY, 4 Main Street, Crandon, Wis.

160 ACRES — fem Mil fra Thief River Falls, omtrent Halvdelen opdyr- ket, 28 Acres tilsaat med Vinterrug og Timothy. Godt 2-Værders Hus, Stald til 30 Kreaturer. Maskin-Skur osv. Særdels billig til \$45.00 pr. Acre, og paa Vilkaar, der passer Køberne. Er nu udlejet, men kan faas straks. Dette er den bedste Lejlighed for en Mand med lidt Penge.

160 ACRES, aaben Prærie med nogen Smaaskov, godt drænet og udmærket Jord, fem Mil fra Væg, \$25.00 pr. Acre med \$500.00 udbetalt. Lige derved en halv Section til Leje for Part af Af- grøden, 110 Acres opdyrket; godt lille Hus og Stald; godt Vand.

160 ACRES, — otte Mil vest for Mahanomen; hvis solgt hurtigt da \$47.50 pr. Acre paa Vilkaar efter Køberens Ønske. — Overdragelse straks; godt nyt Hus; god Stald, „granery“ osv.

Nogle faa Kvart-Sectioner til \$15.00 pr. Acre, 6 til 10 Mil fra Jernbanen. Jeg køber og sælger, men køber kun under gangbar Pris, saa jeg kan altid sælge billigere end andre.

JOHN BRATRUD, Thief River Falls, — Minnesota.

Hjemmenes Bogsamling. 1ste Serie. For Tid mest oplysningsfærdige Værdre paa det kristelige Væg- markeds Omraade. Fire udmærkede Værdre i Følfedagene til omtrent den Pris, en enkelt af dem ellers koster. Ribiger: Guds Lam. Ricard: Ungdomsliv. Laurits Petersen: William Brandt. Mads Værdre: Neanne d'Arc. Alle 4 Værdre tilfammen — hver i smukt komponeret Hæftingsbånd — for den ihørt billige Pris af \$2.00 — portofrit. De 4 Værdre er pakket i en Væg- gæbe. En værdifuld Jule- gæbe. Dan. Luth. Publ. House Blair, Nebr.

THE beauty of Ivory Soap is that it is just as satisfactory for a thousand and one things as for the bath and toilet. When you buy it you not only have a mild, pure, delightful cleanser for personal use in bathroom and nursery but you have a safe, harmless, effective soap for fine laundry work, for delicate articles about the house, for table ware, for silver, for everything that you do not care to trust to ordinary cleansing methods. IVORY SOAP 99 44/100% PURE

Til Konfirmationen. Naar De skal vælge Konfirmations-Gaver, da glem ikke den smukke og i alle Henseender for Anledningen passende Gavebog „Ved Skillevejen“. Denne Bog indeholder originale Bidrag af Pastor C. Skovgaard-Petersen, Past. Olf. Ricard, Prof. P. S. Vig og andre. Den er særdeles smukt udstyret. Særskilt Ud- gave for Drengene og for Piger. Enkeltprisen er 50 Cents. Specielle Partipriser op- gives paa Forlangende. Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

FIRE NYE BØGER. G. H. Olse: En Skotte. Historien om John Knox, Skotlands Reformator. En saa livlig Skildring, at den fængsler som nogen Roman, og dog historisk tro og korrekt. 216 Sider. Smukt indbundet. Pris \$1.00. „Assessor Vilhelm“: Paradisets Have. De unge Hjem tilegnet. Udgivet af Gunnar Eng- berg, smukt indbundet. Pris .60 Chr. Ludwigs: Salme og Sang. Den danske Salmebog og danske Salmedigtere. 112 Sider. I Omslag. Pris .60 J. M. Ch. Winther: De sidste ti Aar i Japan. 96 store Sider. I Omslag. Pris .30 Danish Luth. Publishing House Blair, Nebraska.

My dansk Læsebog. 1ste Del af My Dansk Læsebog foreligger nu færdig. Den er paa 64 Sider truffet med Dels latinste og Dels gotiske Tæpper flere Stærelser. Pris kartonneret, 25 Cents. Af Vogens Forord hidræftes følgende: Første Del af „My Dansk Læsebog“ er beitemt til at bruges baade i den danske Hørdagskole og i Søndagskolen. Vi har faa- net en faadan Væg haardt. Sidst har man sprunget lige fra A B til Katekismus og Bibelhistorie; det turde være for langt et Spring for de fleste Smaaøren. Men her er en Læsebog, som netop er afpasset for den Periode i Undervisningen, som ligger mellem Begyndelsen og den vanskeligere Læsnig. Lad den nu blive brant her, og Komiteen er vis paa, at det vil vise sig, at Vogen vil gøre god Tjeneste. DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebraska.

DRENGE OG DRENGE. Skildringer fra Missionsmarken. Med Illustration- Oversat af Karen Røder. Ind. 50 Cents. Det er en Bog, som sikkert vil fremme Missionskærlig- den blandt de unge. Den fører os rundt til Verdens forskel- ligste Egne og fortæller saa friskt om Drengenes Kaar derud- om sorte Negerdreng — brune Araberdreng — Dreng i Indien paa Ceylon, i Kina, Japan og paa Amerikas Prærie — om deres Lege, deres Evner, deres Lyst og deres Savn — Bogen har mange friske Billeder og vil være en god Gave til Arbejdere i Søndagskole og Ungdomsskole, men først og sidst til — Drengene. (Dansk Missionsblad) Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.